

V A T T E N Ö V E R D O M S T O L E N .

D O M

meddelad i Stockholm den 30 augusti 1962

med anledning av fullföljd talan mot Österbygdens vattendomstols dom den 9 februari 1962, nr A 10/1962, i mål Ans.D. 102/1961.

Vadekärande: städerna Västerås och Köping.

Ombud: advokaten Nils Vasseur, Alritz' Advokatbyrå,

Mäster Samuelsgatan 4, Stockholm C.

Vadesvarande: Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen,

Fack, Stockholm 12.

Ombud: byrådirektören hos styrelsen Hans Munck.

Saken: broar för Europaväg 4 över Södertälje kanal inom

Södertälje stad.

Vattendomstolens dom - - - - - Bil. 1.

I vattenöverdomstolen yrka städerna, att vattenöverdomstolen såsom tillägg till vattendomstolens dom måtte föreskriva skyldighet för vägförvaltningen att öppna vägbroarna, så ofta detta erfordras för fartygspassage.

Domens nr I avd. nr T 30.

Målets nr T 31/1962.

2.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, vilken såsom chefsmyndighet för vägförvaltningen för talan i målet vid vattenöverdomstolen, bestrider ändring.

Städerna fordra ersättning för rättegångskostnader härstädes.

V a t t e n ö v e r d o m s t o l e n har tagit handlingarnas innehåll i övervägande.

Av handlingarna i målet framgår, att om de nya broarna öppnas samtidigt som järnvägsbron, vägbroarnas tillkomst icke medför någon försämring av framkomstmöjligheterna i den allmänna farleden, att sjöfartsstyrelsen förutsatt och vägförvaltningen medgivit sådant handhavande av vägbroarna, att nämnda myndigheter äro ense därom, att frågan om vägbroarnas öppethållande kommer att lösas genom underhandlingar dem emellan samt att den av städerna yrkade föreskriften avses skola tillämpas först om järnvägsbron utrives eller får ett utförande som icke kräver öppning.

Företagets inverkan på det allmänna farledsintresset blir väsentligen beroende på utformningen av de bestämmelser som reglera vägbroarnas öppethållande. Vid sådant förhållande

finner vattenöverdomstolen med hänsyn till innehållet i 2 kap. 11 § första stycket vattenlagen det åt vägförvaltningen lämnade tillståndet böra förenas med särskild föreskrift härutinnan. Vattenöverdomstolen finner emellertid, under beaktande av vad ovan upptagits, skäl för närvarande ej föreligga att utforma den särskilda föreskriften på annat sätt än i enlighet med sjöfartsstyrelsens och vägförvaltningens åsämjande. Därest järnvägsbron utrives eller eljest ändras, bör frågan om erforderliga bestämmelser i händelse av tvist kunna på nytt prövas av vattendomstolen.

På grund av det anförda ändrar vattenöverdomstolen på det sättet vattendomstolens dom, att såsom villkor för tillståndet skall - utöver vad vattendomstolen föreskrivit - gälla skyldighet för vägförvaltningen att öppna vägbroarna då järnvägsbron öppnas samt att samråda med sjöfartsstyrelsen rörande utformningen av erforderliga bestämmelser för vägbroarnas öppethållande. Uppkommer tvist om bestämmelsernas utformning, må frågan genom anmälan hänskjutas till vattendomstolens prövning.

Vägförvaltningen förpliktas ersätta städerna deras kostnader i vattenöverdomstolen med fordrade tvåhundra kronor, utgörande ombudsarvode, jämte vad de visa sig ha utgivit för en

gemensam utskrift av vattenöverdomstolens protokoll och dom
i målet.

Fullföljdshänvisning för parterna - - - - - Bil. 2.

Steffan Larsson

Just. Zickerman

P. von Möller

P. Dahlman

N:de: SL; GZ;

PvM; PD.

Emmel Freuholt

I vattenöverdomstolens avgörande ha deltagit hovrättsrådet
Larsson, vattenrättsrådet Zickerman, assessorn von Möller,
referent, samt adj. ledamoten Dahlman (enhälligt).